

Chương 7

Hôm sau, ngày 12 tháng 1. Đúng ra hôm nay mới là thời hạn cuối mà kẻ bắt cóc đã thông báo trong điện thoại, ngờ đâu hôm qua đã phát hiện ra các tử thi rồi.

Sáng sớm, pháp y Trần nói với Cao Đông rằng thời gian chính xác mà năm người trên xe bị sát hại là vào khoảng từ 11 đến 12 giờ tối ngày 10 tháng 1, đúng vào giữa đêm khuya. Hơn nữa hiện trường lại là con đường tỉnh lộ cũ có rào chắn bị bỏ hoang nhiều năm do đó chẳng có ai chứng kiến sự việc. .

Việc khám nghiệm tử thi được tiến hành, nguyên nhân trực tiếp dẫn đến tử vong là do gãy đến sống cổ, hung thủ ra tay rất chuyên nghiệp.

Ngoài ra, các tử thi còn được kiểm tra chất độc bên trong cơ thể. Theo phán đoán, ít nhất khi bị sát hại, cơ thể của các nạn nhân hoàn toàn không có chất độc. Các con tin bị mất liên lạc vào trưa ngày 9 tháng 1, nhưng thời gian bị giết hại là sau 11 giờ tối ngày 10 tháng 1, khoảng cách thời gian gần 36 giờ đồng hồ. Phần lớn các chất độc thông thương sẽ hoàn tất việc chuyển hóa trong vòng 24 giờ, tức là không thể xác định được lúc bị bắt cóc, các con tin có bị đầu độc hay không.

Dựa vào dấu chân hung thủ để lại, người này cao khoảng 1m73, sai số 2cm, nặng tầm 67.5kg, sai số khoảng 2.5kg.

Đấy là chiều cao và cân nặng chuẩn của một người đàn ông trưởng thành, rõ ràng là chưa đủ để xác nhận danh tính hung thủ.

Tổng hợp tất cả các manh mối biết được cho đến thời điểm hiện tại, Cao Đông sắp xếp vụ việc theo trình tự thời gian như sau:

Sáng ngày 9 tháng 1, sáu người của Phòng Công thương am năm nam một nữ cùng với một tài xế, tổng cộng là bảy người cùng đi trên một chiếc xe đa dụng hiệu Buick dòng xe GL8 màu xám bạc thuộc sở hữu của Phòng Công thương để rời khỏi huyện theo đường cao tốc, hướng về phía Hàng Châu

Khoảng 12 giờ trưa ngày 9 tháng 1, thiết bị định vị GPS của chiếc xe bị mất tín hiệu, địa điểm hiển thị sau cùng là trạm nghỉ thuộc thành phố Thiệu Hưng cách Hàng Châu khoảng nửa giờ xe chạy. Theo manh mối được cung cấp bởi các nhà mạng viễn thông, vào thời gian chiếc xe bị mất tín hiệu GPS thì điện thoại của bảy người cũng cân từ tụt tắt máy. Có nghĩa là vào lúc 12 giờ trưa ngày 9 tháng 1, cả người và xe đã gặp phải sự cố nào đó. Theo hiển thị của nhật ký vận hành GPS, chiếc xe đã di chuyển thẳng một mạch từ trạm thu phí của huyện

Bạch Tượng lan đường cao Tộc mà không hề dừng lại ở bất cứ đâu, mãi cho tới khi vào trạm nghỉ thuộc thành phố Thiệu Hưng mới bị mất tín hiệu.

Chiều tối ngày 9 tháng 1, người nhà của Phòng Công thương không liên lạc được với các nạn nhân, tối lại vẫn khóa máy như cũ, họ hỏi thăm lẫn nhau mới biết điện thoại của cả bảy người đều khóa máy.

Sáng ngày 10 tháng 1, người nhà của Phòng Công thương báo cảnh sát do mất liên lạc với người thân. Ngày hôm đó, phía cảnh sát không ngờ lại xảy ra chuyện lớn như vậy nên đã không tiến hành Điều tra chính thức.

Khoảng 11 đến 12 giờ khuya ngày 10 tháng 11 hung thủ đã giết năm người trên con đường tỉnh lộ cũ thuộc huyện Bạch Tượng rồi đốt cháy chiếc xe. Đồng thời hiện vẫn còn một nam à một nữ nữa chưa biết tông tích ở đâu. Từ trưa hôm chiếc xe xảy ra chuyện cho đến nay là vừa đúng một ngày rưỡi.

Sáng ngày 11 tháng 1, hung thủ gọi điện đến, dùng giọng nói đã được xử lý biến âm để uy hiếp cảnh sát đăng báo xin lỗi nếu không sẽ giết hết các con tin.

Trưa ngày 11 tháng 1, một nhóm sinh viên phát hiện ra chiếc xe bị đốt. Cho đến tận bây giờ, hung thủ vẫn không liên hệ gì thêm với phía cảnh sát.

Cao Đồng nhìn chăm chú vào bảng thời gian được ghi chép ở số tay, lòng dấy lên một vài điểm nghi ngờ.

Trước hết, ngày 9 tháng 1, sau khi nhóm người Phòng Công thương rời huyện Bạch Tượng một vài giờ đồng hồ, hung thủ đã khống chế thành công cả xe lẫn người. Tối ngày hôm sau con tin mới bị giết. Vậy trong khoảng thời gian một ngày rưỡi đó đã xảy ra chuyện gì? Tại sao cách một thời gian lâu như thế gã mới ra tay?

Thứ đến, hung thủ rõ ràng đã giết chết các con tin, sao vẫn còn gọi điện đến cho cảnh sát vào sáng sớm hôm sau để uy hiếp rằng nếu không làm theo yêu cầu, gã sẽ giết con tin vào ngày 12 tháng 1? Gã cho rằng yêu cầu ở chính phủ một hành động tự vả vào mặt mình như thế mà lại được đáp ứng ư?

Hiện tại, chỉ có một điểm duy nhất được sáng tỏ đó chính là động cơ phạm tội của hung thủ.

Hung thủ chưa hề đề cập đến chuyện tiền bạc, thậm chí hôm qua khi thu thập các thi thể trong xe thì tài sản và tiền bạc ra còn y nguyên, chẳng qua là chỉ bị đốt cháy thành tro thôi. Số tiền bị đốt cháy được thống kê là 200.000 tệ. Rõ ràng, hung không phải vì tiền.

Trả thù thông thường? Không thể có chuyện tất cả người lên xe đều có thù hằn với gã để gã có thể gây ra tội ác tày trời là được như thế được.

Loại trừ hai động cơ gây án là tiền và thù hận, vậy chỉ còn khả năng là muốn trả thù người của Phòng Công thương.

Từ cuộc gọi của gã ta có thể phán đoán rằng người này oán hận việc thu phí bừa bãi của Phòng Công thương, nên gã không những giết hết tất cả người của Phòng Công thương mà còn yêu cầu đăng báo xin lỗi toàn dân, để Phòng Công thương hoàn toàn mất thể diện.

Mối thù của gã lớn cỡ nào mới dám gây ra tội ác như thế.

Lúc này, lính của Cao Đổng là Trương Nhất Ngang, Đội trưởng đội Điều tra hình sự, đi vào phòng làm việc: “Sếp, các sinh viên hôm qua phát hiện ra chiếc xe đã được mời đến trụ sở cảnh sát để lấy lời khai chi tiết. Đây là bảng tường trình.” Trương Nhất Ngang đặt mấy tờ giấy xuống mặt bàn.

Cao Đổng nhìn lướt qua rồi đề sang một bên, hỏi: “Tôi nghe nói con đường đó đã bỏ hoang nhiều năm vì phần giữa có nhiều chỗ sạt lở, lối vào cũng bị chắn bởi khối bê tông. Hung thủ sau khi dời khối rào chắn bằng bê tông đó mới cho xe chạy vào bình thường không có ai lai vãng, sao những sinh viên này lái tình cờ đi vào đó để lên núi cắm trại vậy? Lên núi chỉ có một đường đó sao?”

“Không hẳn là như vậy con đường đó bị phong tỏa nhưng vẫn có một con đường khác để vào núi đã được làm xong mấy năm trước. Những sinh viên này nói rằng do con đường tình lộ cũ không có ai đi cả nên họ cố tình đi vào, mục đích của việc đi cắm trại lần này là trải nghiệm sự sinh tồn ở nơi hoang dã. Chúng tôi đã điều tra thân phận của họ, tất cả đều là sinh viên năm nhất mới vào đại học, là bạn học thủ trung học trước đây nên rất thân nhau: Năm nay ăn Tết sớm nên trường đại học nghỉ sớm hơn, bọn họ được nghỉ sớm nhất là vào ngày 7 và muộn nhất là ngày 9, tối ngày mùng 9 bọn họ mới họp bàn nhau rồi quyết định đi cắm trại.”

“Ai đưa ra ý kiến đi theo con đường này?”

Trương Nhất Ngang cầm bảng tường trình lên, sau khi lướt mắt một lượt, anh ta chỉ vào một cái tên trong đó: “Là người này đưa ra ý đó, bọn họ chọn ra nhiều con đường đi đi cuối cùng cân nhắc việc cả nhóm đều ở trong thị trấn, quyết định gặp nhau rồi đi đường này là gần nhất.”

Cao Đổng xem thông tin về người này, là sinh viên của một trường đại học ở Thượng Hải ngày mùng 9 mới được nghỉ trở về nên không thể có thời gian gây án. Sau đó, Cao Đổng đọc lướt bảng tường trình thêm một lần nữa, cuối cùng tin rằng bọn họ chọn đi con đường đó chỉ là trùng hợp mà thôi. Hơn nữa lai lịch của những sinh viên này cũng đã điều tra rồi, không tồn tại khả năng phạm tội.

Ông gật đầu bảo Trương Nhất Ngang tiếp tục đi điều tra manh mối.

Cao Đống xem bảng tường trình, rất rõ ràng chiếc xe thi thể bị đốt cháy được phát hiện trước ngày quy ước là hoàn toàn trùng hợp.

Sự xuất hiện của nhóm sinh viên này và việc các thi thể được phát hiện sớm là ngẫu nhiên, là sự hình cờ mà hung thủ không tiên liệu trước được.

Giả sử, hôm qua các sinh viên này không phát hiện ra các thi thể thì e rằng phía cảnh sát vẫn đau đầu suy nghĩ việc giải cứu con tin có thành công hay không.

Sau cuộc điện thoại mà hung thủ gọi đến cho cảnh sát vào sáng qua thì cho đến sáng hôm nay gã vẫn chưa liên lạc lại, chắc hẳn là do đã nhìn thấy nhiều xe cảnh sát chạy đến con đường tĩnh lộ cũ nằm phía Tây Nam.

Nếu như các thi thể không bị nhóm sinh viên phát hiện sớm thì hung thủ sẽ làm gì tiếp theo?

Bây giờ tất cả manh mối về hung thủ vẫn mờ mịt như cũ, thậm chí đối tượng có mấy người cũng không biết. Tất nhiên, ngoại trừ động cơ là rất rõ ràng.

Tất cả đều phải chờ các camera theo dõi. Tối qua Cao Đống đã phái người đến trạm nghỉ thuộc thành phố thiệu Hưng để lấy lấy băng ghi hình ngay trong đêm, hiện tại đang sắp xếp hơn 30 người rà soát nội dung, mong sẽ nhanh có kết quả. Ngoài ra hôm nay cũng đã cho người đi điều tra giấy thông hành mà chiếc xe Buick đã nhận được khi ở trên đường cao tốc, dựa vào đó có thể xác định được chiếc xe tiến vào đường cao tốc khi nào và ở đâu, đến lúc đó sẽ đối chiếu với kết quả rà soát băng ghi hình.